

РЕШЕНИЕ

№ 5616

гр. София, 07.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Силвия Житарска

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5216** по описа за **2021** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ срещу Решение №20098795/19.04.2021г на Софийски районен съд, постановено по НАХД №14456/2020г, с което е отменено НП №42-0001783/30.09.2020г на Директора на РД „АА“ [населено място], издадено срещу фирма [фирма]. С последното за нарушение по чл.8,ал.1,т.4 от Наредба №40/2004г на М., МВР и МОСВ е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 5000 (пет хиляди) лева на основание чл.105 ал.2 ЗАвтПр. Решението се обжалва, като незаконосъобразно, по съображения подробно изложени в депозираната касационна жалба. Иска се неговата отмяна и потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се представлява.

Ответникът – редовно призован, не изпраща представител. Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение е отменено процесното НП, с което на [фирма] за нарушение по чл.8,ал.1,т.4 от Наредба №40/2004г на М., МВР и МОСВ е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 5000 (пет хиляди) лева на основание чл.105 ал.2 ЗАвтПр.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че на 09.09.2020 г., около 15.30 часа, в [населено място], в сградата на РД „Автомойлна администрация“ при извършена проверка на транспортната документация на [фирма], притежаващо лиценз № 6293 за международен превоз на товари, валиден до 04.05.2026 г., е установено, че превозвачът [фирма] не е спазил срока до 30.04.2020 г. да подаде информация за превозените количества опасни товари в литри /килограми/ за предходната 2019 г.

Фактическата обстановка е квалифицирана като нарушение на чл.8,ал.1,т.4 от Наредба №40/2004г на М., МВР и МОСВ.

На жалбоподателя бил издаден акт за установяване на административно нарушение , а въз основа на него - съставено процесното наказателно постановление.

От правна страна, Софийски районен съд е счел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени изискванията на закона досежно материалната компетентност на техните издатели, както и тези за описание на нарушението/ дата, място и обстоятелства, при които е извършено/.

По съществуващото на нарушението, съдът е приел, че деянието е осъществено от обективна страна, тъй като действително информация за превозените количества опасни товари в литри /килограми/ за предходната 2019 г. не е била подадена в законоустановения срок. Същото е сторено със закъснение – на 09.09.20г. за да отмени процесното наказателно постановление, съдът е приел, че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на превозвача, вместо на неговия ръководител.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, макар и при наличие на коригиращи мотиви.

Касационната инстанция споделя напълно извода на първоинстанционния съд, че [фирма] не е субект на отговорността по чл.8,ал.1,т.4 от Наредба №40/2004г на М., МВР и МОСВ. Това е така, тъй като цитираната разпоредба изрично вменява в задължение на ръководителя на предприятието да предостави на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" информация за превозените количества опасни товари в литри/килограми, а не на превозвача. Т.е., в случая, както правилно е установил съдът, субектът на нарушението не е дружеството, което е „предприятие”, по смисъла на закона, а неговият ръководител-законен представител. Настоящата инстанция намира обаче, че като е ангажирана административнонаказателната отговорност на търговеца, вместо на някого от неговите управители, е допуснато не съществено процесуално нарушение, както е прието в решението, а такова на материалния закон. В последния изрично е посочено чие е задължението по чл.8,ал.1,т.4 от Наредба №40/2004г., респективно кой следва да понесе санкцията на държавата, при неизпълнение. В случая не се касае за неспазване на процедурни правила при издаване на АУАН и НП, а за ангажиране отговорността на лице, по отношение на на което Законът не е въвел императивно изискване за представяне на посочената по-горе информация. При всички случаи, независимо от квалифицирането му, подобно нарушение обуславя незаконосъобразност на атакуваното НП и неговата отмяна.

Като е достигнал до същия правен извод и е отменил процесното НП, първоинстанционният съд е постановил решение в съответствие с процесуалния и материалния закон. Ето защо, същото следва да бъде оставено в сила.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

По изложените съображения, и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20098795/19.04.2021г по НАХД №14456/2020г. на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

